

[Ole Espersen]

for hele befolkningen – også den del af befolkningen, der ikke aktivt har behov for at bruge dem. Derfor er denne næsten selvfinansiering – og inden for politiets område en overfinansiering – faktisk noget, som man med megen rimelighed kan sætte spørgsmålstegn ved. Derfor savner vi egentlig nogle argumenter på de forskellige områder.

Jeg har dog lagt mærke til, at finansministeren for et par dage siden fremkom med nogle bemærkninger i dagbladet Politiken den 28. april. Han sagde, at han slet ikke var glad for dette forslag, at han slet ikke var glad for disse punktskatter, han brød sig ikke om dem, og han sagde videre, at han havde sørget for, at gebyrdelen af rigets indtægter var sat væsentligt ned de senere år. Det har jeg ikke kendskab til, men det kan vi naturligvis få opklaret under udvalgsbehandlingen eller her i dag. Men så siger han videre – og nu citerer jeg:

»Kun hvor der er tale om adfærdsregulerende ændringer, har jeg normalt sympati for det.«

Finansministeren har altså sympati for de punktskatter, der er eller kan være adfærdsregulerende. Men hvad er det for nogle blandt disse mange forskellige skatter, vi har at gøre med i dag, der er adfærdsregulerende? Er det meningen at motivere folk til at lade være med at indgå ægteskab f.eks.? Er det meningen at motivere folk til at rejse over grænsen uden pas? Eller er det meningen at motivere folk til at køre uden kørekort? Der er ikke meget adfærdsregulerende i det her, så vidt jeg kan se.

Jeg ser, et parti vist argumenterer med, at når man betaler meget for passet, passer man bedre på det. Hvis man skulle bruge den argumentation, burde vi jo egentlig give 200 kr. for hver hundredekroneseddel. Så jeg synes ikke, den form for argumentation rigtig holder.

Jeg har ikke læst finansministerens udtalelser, som om regeringen tager forslaget tilbage, men det kunne godt minde om det, når man ser, hvor kritisk finansministeren er over for forslaget.

Men vi vil, når vi skal behandle dette spørgsmål, naturligvis grundigt høre regeringens argumentation for de forskellige skatter, der foreslås her, og det vil vi gøre afgift for afgift ud fra den betragtning, at samfundet naturligvis har brug for de penge, der er tale om her. Spørgsmålet er alene, hvorvidt pengene skal

opkræves på den måde, som det her foreslås. At der er brug for disse indtægter, er der jo ingen tvivl om. Fordelen ved et forslag som dette er jo så, at disse skatter nu også kommer til at fungere i statistikken som skatter, og der ved bliver det altså klarlagt, at der i virkeligheden her har været tale om et skjult skattetryk. Jeg ved ikke, om det har været motiveringen bag det forhold, at man ikke har fulgt grundlovens regler, men i hvert fald bliver det nu klarlagt, hvis disse forslag vedtages, hvis det gøres til skatter, eller hvis de opkræves på anden måde som skatter på andre områder eller direkte, at det altså er en del af skattetrykket, som her ved stiger med den ene milliard kroner, eller hvor meget der nu er tale om.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil gerne indlede med at slå to ting fast. For det første at Folketinget har været fuldt informeret om, hvordan justitsministeren har beregnet sine gebyrer gennem utallige år under skiftende regeringer.

For det andet vil jeg gerne slå fast, at de samlede indtægter fra gebyrer på justitsministerens område år efter år klart og tydeligt er fremgået af finansloven. I år fremgår det klart og tydeligt, at beløbet er 1.047,9 mio. kr.

Jeg synes, det er vigtigt at få slået disse forhold fast med det samme, inden myterne fortsætter med at florere.

Det lovforslag, vi behandler i dag, er jo udsprunget af udkastet til en beretning fra Rigsrevisionen. Det bliver selvfølgelig spændende at se, hvad det endelige resultat bliver, men revisionen giver allerede i sit udkast udtryk for betænkeligheder med hensyn til det beregningsgrundlag, der hidtil har været gældende for opkrævning af gebyrer på en række områder bl.a. inden for Justitsministeriet.

Det er klart, at når Rigsrevisionen udtrykker betænkelighed, er det godt, rigtigt og hensigtsmæssigt så hurtigt som muligt at fjerne denne betænkelighed, og det er jo det, lovforslaget lægger op til. Det lægger op til, at vi fastsætter alle gebyrer og takster med en enkelt lille undtagelse vedrørende nyfødte børn i de første seks måneder af deres levetid, men ellers fastsættes alle andre takster og gebyrer til nøjagtig samme størrelse som hidtil.

Som en kommentar til Socialdemokratiets ordfører vil jeg gerne sige, at dette jo er i god